

בגינות: סוג הבדיקה:
קייז תש"ף, 2020 מועד הבדיקה:
005391 מס' השאלה:
חוברת דפים ממסקנת בבא קמא נספח:

תורה שבعل פה

גמר מסכת בבא קמא

הוראות לנבחן

א. משרף הבדיקה: שעתיים.

ב. מבנה השאלה ופתח ההערכה:

$$\frac{(10 \times 1) + (20 \times 1) + (14 \times 5)}{100 \text{ נקודות}} = \begin{array}{l} \text{בשאלון זה פרק אחד} \\ \text{סך הכל} \end{array}$$

ג. חומר עזר מותר בשימוש: אין.

ד. הוראות מיוחדות: אין.

כתב במחברת הבדיקה בלבד. רשום "טיוטה" בראש כל עמוד המשמש טיוטה.
 כתיבת טיוטה בדף שאינו במחברת הבדיקה עלולה לגרום לפסילת הבדיקה.

הנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

בהצלחה!

השאלות

ענה על שבע שאלות: על חמש מן השאלות 1-7, על אחד מן השאלות 8-9 ועל שאלה 10 — שאלת חובה.

ענה על חמש מן השאלות 1-7 (לכל שאלה — 14 נקודות).

.1. פטור מדיני אדם וחיבב בדיני শמיים

"תניא אמר רבי יהושע ארבעה דברים העושה אותן פטור מדיני אדם וחיבב בדיני শמיים ואלו הן... והכופף קמו
של חברו בפני הדלקה..."

א. (1) "הכופף קמו של חברו בפני הדלקה" — על פי מסקנת הגמרא, יש שתי אפשרויות להסביר מקרה זה.
כתוב את שתי האפשרויות.

(2) בנווגע לכל אחת מן האפשרויות — הסבר מדוע דין הוא "פטור מדיני אדם".

(8 נקודות)

ב. (1) על דברים אלה של רבי יהושע הקשטה הגמרא: "ותו ליכא והaicא...".
תרגם את המילים המצוות, והסביר את kosheit הגמרא.

(2) על פי תירוץ הגמרא, מדוע ציין רבי יהושע דוקא את ארבעת המקרים האלה?

(6 נקודות)

.2. שומר אבדה

א. (1) "איתמר שומר אבדה הרבה אמר כшומר חיים דמי רב יוסף אמר כשומר שכר דמי".
הסביר את הטעם לדעה של רבה ואת הטעם הראשון שמובה בgemara לדעה של רב יוסף.

(2) "איתיביה רב יוסף לרבה החזירה למקום שיראהנה אינו חייב לטפל בה נגנבה או אבדה חייב באחריותה".
הסביר את הקושיה שהקשה רב יוסף על הרבה מן הבריותא.

(6 נקודות)

ב. (1) על פי התירוץ של רבה, כתוב מה הם שני המקרים בברייתא שמובאת בתת-סעיף א(2), וציין מהו דין
בכל אחד מן המקרים.

(2) הסביר מהו הטעם להבדל בדיין בין שני המקרים.

(8 נקודות)

נפלה לגינה וננהנית וمبرיך ארי מנכסי חברו

.3

א. (1) "... אבל נחבטה אימא מבריך ארי מנכסי חברו הוא ומה שננהנית נמי לא משלם קמ"ל".

על פי הוויה אמינו של הגمراה, הסבר מדוע במקרה שבו נפלת הבהמה לגינה ונחבטה, בעל הגינה הוא "مبرיך ארי מנכסי חברו".

(2) על פי מסקנת הגمراה, מדובר במקרה שבו נפלת הבהמה לגינה ונחבטה, בעל הגינה אינו "مبرיך ארי מנכסי חברו"? כתוב שני הסבירים.

(9 נקודות)

ב. "אמר רב כהנא לא שננו אלא באאותה ערוגה...".

(1) לפי רב כהנא, כתוב באיזה מקרה בעל הבהמה משלם רק על מה שהבהמה נהנית.

(2) נמק את דברי רב כהנא. היוזר ברש"ג.

(5 נקודות)

"כי יצא אש..."

.4

א. "כי יצא אש ומזכה קצים ונאכל גדייש... שלם ישלם המבער את ה^{בַּעֲרָה}" (שמות, כ"ב, ה').

"אמר רבא למה לי דכתב רחמנא קוצים גדייש... צריכי...".

(1) מהי הסיבה לחיבת מדליק האש במקרה שהאש שרפה קוצים, ומהי הסיבה לפטור את מדליק האש במקרה זה?

(2) מהי הסיבה לחיבת מדליק האש במקרה שהאש שרפה גדייש, ומהי הסיבה לפטור את מדליק האש במקרה זה?

(8 נקודות)

ב. (1) על פי רבבי שמואל בר נחמני בשם רבוי יונתן, הפסוק "כי יצא אש ומזכה קצים ונאכל גדייש" הוא משל מהו הנמשל? בתשובתך התייחס לאש, ל��יצים ולגדייש.

(2) "תאני רב יוסף... כיון שניתן רשות למשיחת... ולא עוד אלא שמתחייב מן הצדיקים תחילת... אל אבי טיבותא הוא לגביהו...".

על פי אביי, מדובר טוב לצדיקים שהחשכה מתחלת מהם?

(6 נקודות)

אש שעברה דרך הרבים או נהר

.5

א. "דרך הרבים: מאן תנא אמר רבא ר"א היא דעתן רבוי אליעזר אומר שיש עשרה אמותות כדרך נהר (פטור)".

בציטוט שלפני יש שאלה, תשובה והוכחה.

(1) העתק את השאלה, והסביר אותה.

(2) העתק את המילה הראשונה של הוכחה, והסביר את הוכחה.

(7 נקודות)

ב. "או נהר: רב אמר נהר ממש ושמואל אמר אריתה דדלאי מ"ד נהר ממש עע"ג דליקא מיא ומ"ד אריתה דדלאי אוית ביה מיא אין אבל לית ביה מיא לא".

(1) פתח את ראשית התיבות האלה: מ"ד.

(2) לפי שמואל, מהו התנאי שבו הנהר המוזכר במשנה ייחשב הפסק בין האש ובין שדה חVELO, ומדוע תנאי זה אינו נדרש לפי רב? היוזר בראשי.

(7 נקודות)

"גמל שהיה טעון פשתן... בנהר חנוכה פטור"

.6

א. "רבי יהודה אומר בנהר חנוכה פטור".

תאר את המקורה שרבי יהודה דן בו. בתשובתך ציין מהו הנזק שנגרם. (3 נקודות)

ב. הגמara רצתה למוד מדברי רבי יהודה הלכה בהלכות חנוכה ודחתה את הלימוד.

(1) כתוב מי ההלכה, והסביר את הלימוד.

(2) על פי דחינת הגמara, הסבר מדוע אין ללמידה הלכה זו מדברי רבי יהודה.

(8 נקודות)

ג. מהו הגובה המרבי (המקסימלי) שאפשר להניח בו נר חנוכה, ומדוע? (3 נקודות)

לפניך קטיע מון הגמara במסכת בבא קמא, דף ל, ע"א.
למד את הקטיע, וענה על השאלות שאחריו. היעזר בפירוש רש"ג.

ביואר המילים: המצניע — המחייב, הטומן

קווצותיו — הקוצים שלו

לאסוקי אדעתיה — להעלות על דעתו

ראשי תיבות: דה"ל — דהוועה ליה

המניה פרק שלישי בבא קמא

ת"ר המצניע קווצותיו וזכוכיותיו
لتוך כותל של חברו ובא בעל כותל וסתור
בכותלו ונפל לרוה"ר והזקן חייב המצניע א"ר
יווחנן לא שננו אלא בכותל רעווע אבל בכותל
בריא המצניע פטור וחיב בעל הכותל אמר
רבינא זאת אומרת המכסה ברווע בדרלו
של חברו ובא בעל דלי ונטל דליו חייב
בעל הבור

צופל ריעוע. דס"ל
למוציא נסוקי לדעמיס סכומל וס
טעומל למוטמי : ומײַע געל צופל
دس"ל למלגעילאָו : צדלוּ צל אציזו.
כפי צור צל חמיזו: קיַע געל
פנוא. מדלומילין צמיגע קולומאי,
סיטינו צור, סכומל ריעוע צל חמיזו
ומכל וס למת כומלו לדמייך סמיגע
ויכל נמי ליצעי ליא נסוקי לדעמיס
צוש יטול למת דליו:

א. "ת"ר המצניע קווצותיו וזכוכיותיו... וחיב בעל הכותל".
על פי רבבי יוחנן, באיזה מקרה יהיה המצניע חייב, ובאיזה מקרה יהיה בעל הכותל חייב? נמק את תשובהותיך.

(6 נקודות)

ב. (1) "אמר רבינא... חייב בעל הבור".

הסביר את המקרה שבדברי רבינא, והסביר מדוע בעל הבור חייב במקרה זה.

(2) "אמר רבינא זאת אומרת...".

כתב לאיזה מקרה השווה רבינא את המקרה שבדבריו, והסביר את הדמיון בין המקרים. היעזר בראש"ג.

(8 נקודות)

עליך לענות על שאלה 8 – בקיות אן על שאלה 9 – עיון, לפי התכנים שלמדת.

בקיאות (לומדים 8 דפי גמרא ורש"י) (20 נקודות)

אם בחרת בשאלת זו, ענה על שניים מן הסעיפים א-ג (לכל סעיף – 10 נקודות).

8. א. בכינסה לבית שבוע הבן

"רב ושמו אל ורב אסי איקלעו לבי שבוע הבן", והתעוררה בעיה בנוגע לסדר כניסה לבית.

(1) מדוע שמואל לא נכנס לפני רב אסי, מדוע רב אסי לא נכנס לפני רב, ומדוע רב לא נכנס לפני שמואל?

(2) כיצד הם פתרו את הבעיה, ומדוע הם פתרו אותה דווקא באופן זה?

ב. תלtan ועשבים

אחד מן ה^{תקנים} שהتناה יהושע בן נון הוא: "מלךtin עשבים בכל מקום חוץ משדה תלtan".

(1) הגמara הקשטה על הביטוי "חוץ משדה תלtan" ממשנה במסכת כלאים: "תלtan שעלהה עם מיני עשבים אין מה'יבין אותו לעקוור".

הסביר בלשונך את המשנה ממסתכת כלאים, והסביר את הקושיה של הגמara ממשנה זו.

(2) "כאן לאדם כאן לבהמה" – על פי תירוץ זה, בנוגע לאיזה תלtan נאמר "חוץ משדה תלtan"? הסביר מדוע.

מסתלקין לצידי הדרכים

אחד מן ה^{תקנים} שהتناה יהושע בן נון הוא: "מסתלקין לצידי הדרכים מפני יתרות הדרכים".

(1) הסביר תנאי זה, והסביר מדוע היה צורך להתנות תנאי זה.

(2) הגמara מספרת שרבי ורבי חייא הלכו בדרכם, ורבי יהודה בן קנוסא הלך לפניהם.

I. היכן הלך רבי יהודה בן קנוסא, וכייז הוא הלך?

II. מדוע חשב רב כי מהעשה של רבי יהודה בן קנוסא מבטא יהרה, ומהו העונש שיש להטיל על אדם אחר

שהיה נהוג כרבי יהודה בן קנוסא?

עיוון (למורים 6.5 דפי גمرا בתוספת עיון במקורות) (20 נקודות)

אם בחרת בשאלת זו, ענה על שניהם מן הסעיפים א-ג (לכל סעיף — 10 נקודות).

9. א. הפורץ גדר בפניו בஹמת חברו

(1) אמר מר הפורץ גדר בפניו בஹמת חברו ה"ז אילימה בכוטל בריא בדיני אדם נמי ניחיב".

הפורץ כוטל בריא בפניו בஹמת חברו, חייב בדיני אדם — על פי ריש"י, בעבור מה עליו לשלם, ומדוע?

(2) עיון בדברי הרמב"ן שלפניך, וענה על השאלה שאחריהם.

יש מפרשין הא דאקשין בגמרה: "אי בכוטל בריא בדיני אדם נמי ליחיב?" – אבהמה נמי קאי. דאי קאי אcoutל Mai קושיא? אנן אבהמה קא אמרין דפטור מדיני אדם, כדקתו: "בפני בஹמת חברו", ולעולם אימא לך בכוטל בריא וחייב אcoutל. ואע"ג דעתן: "או שפרצוה ליסטים... פטור" ולא מיחיב עד שהחישוה (בבא קמא,נו, ע"ב), הני מילוי לאחיזבה בנזקין, דכל אימת דלא קמה ברשותה – לא מיחיבי בנזקין. אבל אגופה של באהמה לעולם חיבין עד שיחזירוה למקום המשתרmr, שבשבעה שפירץ יצאת מרשות בעליים והם גרמו לה. הילך לא מיטורי מגופה של באהמה עד שיחזירוה למקום המשתרmr מרשות בעליים שהרי הוציאו מראותם משעה שפירץ. אבל אנטק אין לא מיחיבי, דמי יימר דמצקא? ולא בר הייזקיא, וזה הסברא נכונה.

(הרבי משה בן נחמן, הרמב"ן, קונטרס דין דגרמי)

לפי "יש מפרשין" שבדברי הרמב"ן, מדוע הפורץ כוטל בריא בפניו בஹמת חברו – חייב על גופה של הבהמה,

ומדוע הוא פטור מותשלום על הנזקים שהזיקה בהמה?

(שים לב: המשך השאלה בעמוד הבא.)

ב. מציל עצמו בממון חברו, ונוטל רכוש חברו על מנת לשלם

(1) "רב הונא אמר גדיישים דשעורים דישראל הו זהו מטמרי פליישטים בהו וקא מיבעייא ליה מהו להציל עצמו בממוני חברו".

I. הסבר את שאלתו של דוד המלך על פי התוספות.

II. הסנהדרין השיבו לדוד "אסור להציל עצמו בממוני חברו".

על פי מה שהסביר בתת-סעיף הקודם, (1)I, הסבר את תשובה הסנהדרין על השאלה של דוד המלך.

(2) עיין בדבריו של הרב חיים דוד הלוי שלפניך, וענה על השאלות שאחריהם.

בתוך דברי מכתבה הארוך באה שאלתך במשפטים המצווטים דלהלן: "יש בידי כספים של אדם מסוים שהפקידם... מוצבי דחוק מאד כרגע, אני מתביחס לפנות לצדקה... בשביבי זה פיקוח נפש ממש... האם מותר לי לחתת כספו של אותו אדם לשם הצלתי... והלא פיקוח נפש דוחה כל התורה כולה".

מדובר אכן מבין שכונתך לחתת כספו שלא על מנת להחזיר לו לעולם, ואולי בכונתך להכחיש את דבר הפיקדון למגמי. וזה אינה צריכה לפניים, כי דבר זה אסור הוא לחלווטין. וכי כיצד יעלה על דעתך לגזול כספו של אדם שנתן לך אמון, והפקיד כספו בידך. ואפילו נתון אתה בסכנת מוות אין לך רשות כן. וכן כתוב הטור (חוון משפט, סימן שני): "ואפילו אם הוא בסכנת מוות ובא לגזול את חברו ולהציל את נפשו, אסור לו לגזול, אם לא על דעתו שלם דוידי אין לך דבר העומד בפני פיקוח נפש, אך הוא רשאי ליטלו ולהציל נפשו, אבל לא יקחנו אלא על דעתו שלם..."

ולא תתחמה שפיקוח נפש דוחה כל התורה כולה, ולדבריך אתה נתון בסכנה של פיקוח נפש, ומדובר לא תדחה אישור גזל שבתורה. כי מניין לך שגם בשביב חברך אין זה מקורה של פיקוח נפש. וכבר אמרו ר' ז"ל (בבא קמא, קיט, ע"א): "אמר ר' יוחנן: כל הגזול את חברו שווה פרוטה כאילו נוטל נפשו ממנו, שנאמר: 'כן ארחות כל בצע את נפש בעלי יקח' (משל, א', י"ט)". ואולי בשעה שיבוא אותו אדם לבקש פיקדונו מידך ותכחש בו, את נפשו אתה נוטל באותו שעה, ומה ראית להציל נפש בנפש חברך.

(רב חיים דוד הלוי, ש"ת עשה לך רב, חלק ז, סימן סב)

I. על פי הטור, אדם שנמצא בסכנת מוות — באיזה תנאי מותר לו להציל עצמו בממוני חברו?

II. על פי הרב חיים דוד הלוי, הסבר מדוע אסור לגזול אף במצב של פיקוח נפש.

(שים לב: המשך השאלה בעמוד הבא.)

ג. גידול בהמה דקה בארץ-ישראל

- (1) במשנה נאמר שאין מגדלין בהמה דקה בארץ-ישראל. רשי כתוב שהטעם לאיסור הוא "משום יישוב ארץ-ישראל". על פי המשך דברי רשי, הסבר בלשונו מודיע גידול בהמה דקה פוגע ביישוב ארץ-ישראל.
- (2) עיין במקורות שלפניך, ועינה על השאלות שאחריהם.
1. נשאלתי מאת הרה"ג ר' יעקב שם ששליט"א אודות מה שפסק מרון בשולחן ערוך חושן משפט (ס"ה טט, ס"א) אין מגدلים בהמה דקה בארץ-ישראל מפני שדרכם לرعاות בשדות של אחרים והזקם מצוי, אבל מגدلים בסוריה ובמדברות שבארץ-ישראל. והאידנא שאין מצוי שייחו שדות לישראל בארץ-ישראל נראה דשרי. עכ"ל. היאך הדין נועה בזמן זהה שבעזה" זכינו ליישוב ישראל בארץ-ישראל... ותבט עני להגאון מופת דורינו הרב צבי פסח פראנק... שנשאל בדיון זה, וכותב: לדעתינו, יש לדון בעניין זה להיתרא, ולומר שכיוון שבמשך הזמן נתבטל האיסור והותר לגדל בהמה דקה בארץ-ישראל, שוב אין הדבר חוזר לאיסורו אלא על ידי מנין חדש, וכל זמן שלא נגזר במנין חדש הרי הוא כגירה חדשה שאין עושים מעצמנו גוזרות חדשות... (רב עובדיה יוסף, ש"ת ביע אומר, חלק ג – חושן משפט, סימן ז)
2. נראה פשוט שאם הנזוקין מוחלים על זה ומוכנים לכך לכשישלמו להן נזקם, אז האיסור אינו קיים כלל, כי לא הייתה זו תקנת חכמים מוחלתת אלא תקנה לטובה מי שהרשות בידו לומר שמוותר על תקנה שניתקנה לטובהו. ובזמן הזה שהיישוב בכללו מפיק תועלת מגידול בהמות דקות, בפרט עכשו שהגבولات מסביבו סגורים והטעם שאמרו שם בגמר שאפשר להביאם אינם קיימים, כי להביא ממראח הקרי זה כרונ בהוצאות מרובות, ונוסף על זה הרוי זה מפרנס חלקים חשובים של היישוב, שימושם כך יש לדון שודאי קיימת הסכמה כללית ונכונות שלא להקפיד מצד האיסור שלא לגרום נזק. מAMILIA אין כאן שום איסור כלל, כיון שהללו שלטובתם ניתקנו, גם הם אינם מקפידים על זה ומסכימים מרצון לוותר לטובהו. ואין אלו צריכים לבוא כאן כלל לביטול התקנה, אלא שבנידון דין אין התקנה קיימת כלל. (רב שאול ישראלי, עמוד הימני, סימן כג)
- I. הסבר בלשונו את ההיתר של הרב צבי פסח פראנק (המובא בתשובתו של הרב עובדיה יוסף) לגדל בהמה דקה בארץ-ישראל בימינו.
- II. הסבר בלשונו את ההיתר של הרב שאול ישראלי לגדל בהמה דקה בארץ-ישראל בימינו.

שאלה 10 – שאלת **חובה** (10 נקודות)

ענה על **שניים** מן ה壽יפים א-ג (לכל סעיף – 5 נקודות).

10. מבוא לתורה שבעל פה

א. (1) מהו ההבדל בין המשנה ובין מדרשי ההלכה מבחינת אופן סיורים?

(2) מה הייתה המטרה של רבי יהודה הנשיא בחיבור המשנה?

ב. (1) מה היה עיקר פועלם של האמוראים?

(2) העיקר השמיני משלוישה עשר עיקרי האמונה שכותב הרמב"ם הוא "תורה מן השמיים".

על פי עיקר זה, מהי האמונה שיש להאמין בנוגע ל"צורת הסוכה והלולב והשופר והציצית והתפילה".

שאנו עושים היום?

ג. (1) ציין שני נושאים שבהם עוסק החלק "אבן העזר" שבשולחן ערוך.

(2) מהו הקושי של הגمراה בנוגע לנוסח הברכה "ברוך אתה ה'... אשר קידשנו במצוותיו וציוונו להדליק נר

[של] חנוכה", ומהו הפתרון של הגمراה לקושי זה?

בהתכלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך

נספח — חוברת דפים ממוכנת בבא קמא

הנחיות לנבחן

בחוברת שלפניך דפי גمرا על פי תוכנית הלימודים.
בדפים אלה מובאות הסוגיות שהבחן עוסקות השאלות ב מבחון.

מפתח הדפים בחוברת:

עמודים 8-2 — דף נה, ע"ב — דף נח, ע"ב

עמודים 16-10 — דף נט, ע"ב — דף סב, ע"ב

עמודים 22-18 — דף עט, ע"ב — דף פא, ע"ב

הכונם פרק שני בבא קמא

מפורת הש"ם

ב' ע"י מום, נקון ט: ד"כ
לא[ת], (ט) ע"י נקון ט: כ'
ד"כ זמן ומום, צ"מ' ג' עיל
ט: ד"כ טמינו, (ט) עיל
ט: נקון ט: ע"י מום
ט: ג' ד"כ קאלה[ת],
ט: ג' (ט) מוקפתה
ט: ג' ע"ל, (ט) מוקפתה

ורה או ר' השל
או נודע כי שור גבוי
אם מוגבל שלשים לא
מוגבל מוקדם בעילון שלם
לולם שור תחת השור
מות יתירה לה.
שםות אן אל
וברי פוחת איש ברו ב
הרדרה יש ברא לאל
שפטן ובעל שפה שור או
וועו: שמות אן אל
יביג מאז שואה זא
ויאכל דריש או
וואו השורה שלם
המבער את
שםות כה
יביג רער אונ שדה או
ומט בעירוי
וועודו ומיטיב קפומו
לולם: שמות כה
וועודו וועל עלי כל
וועודו שיטיך רעל השור
סם משליח רעל השור
קברונו: קבון הני גאנז ברא ברא
לי בית: קבון: גאנז וחרטאי
וועודו ברכבוס מנטשן גאנז
וועודו גראזאל
וועודו באשר יעבר
לכל דר פומן
מליכים אן דר

הנחות הב"ח

הגהות הנר"א
ור' ד"ס י"ד ניכמת
ונמסקטם כ"ה ז"ב ון
ל צמ"ז ס"ס ד"ל דגש
ס"ט ס"ט מ"כ ו"ל "תמיון"
ו"ל נקוקס ו"ז
מ"ב. ו"ל נקוקס כ ד"ז
קס"ו י"ז י"ז כ"ה מ"ט
טכ"ו ע"ז נ"ג ק"ה ט"י
טו פ"ס ו"ס ק"ט :

רביינו חננאל
פרק ששי: הכוונה
ונוס צאן לדי. הפוך
דר ללבני בהמת חכמי כהן.
ויני אדם נמי [ח'א]
ובב. והאלכא מונתו סם
הורות בכני בהמת ביהור
ויני מדני אמר וחוויכ
שמדמי. והר ספדים
ויני יתיר ליה הכא בונך
אמר ותו ליכא, וכך היה
בפר"ח ז'יל.

הכונם *צאן לדר וגעל בפניה כראוי
ויצאה והויקה פטור לא געלא
ובפניה כראוי ויצאה והויקה חיב' נפרצת
בלילה או שפרצוה לטמים ויצאה והויקה
פטרור יהויזיאת לטמים לטמים חיבין
התינחה בחמה יאו שמסרה להריש שומה
קפטן ויצאה והויקה חיב' מסרה לרועה
נכנים הרועה תחתיו ^{חנפלה} לנינה ונינה
משלמת מה שנניתה יירדה כדרכה והויקה
משלמת מה שהויקה ביצד משלמת מה
שהויקה ^ששמין בית סאה באotta שדה כמא
היתה יפה וכמה היא יפה ר' שמעון אומר
אליהו בראו שלא כראוי
אכלת פירות גמורים משלמת פירות
גמורים אם סאה אם סאה סאותם סאותם:
לטני ליה בשמיורה פחותה ר' הי דתנן
קשרו בעליו במיסורה ונעל לפניו כראוי
הייציא והזוק אחד תם ואחד מועד חיב' דברי
ר' יירדה אמר תם חיב' מועד פטור
שנאמר ^ולא ישمرנו בעליו ושמרו הוא
זה ר' אומרים אין לו שמירה אלא סכין
אפללו הימא ר' מ' שאני שנ זוגל הדתורה
מייטה בשמיורתן ואמר ר' אלעוז ואמרי
לה במתניתא תנא ארבעה דברים ^החתורה
מייטה בשמיורתן ואלו הן בור ואש שנ
רונגל בור דכתיב ^כ כי פתח איש בור או כי
ברכה איש בור ולא יכנסו הא כסחו פטור
אש דכתיב ^ב שלם ישלם המבעיר את
הכbara עד דעביד בעין מבער שנ דכתיב
ובעיר בשדה אחר עד דעביד בעין ובער
זיגל דכתיב ושלחה עד דעביד בעין ושלחה
ותחניא ^ג ושלח זה הרונגל וכן זה השן
משליח רגל השור והחמור ובער זה השן
הו אומר ^ה כאשר יבר הגמל עד
חומרו טמא דעביד בעין ושלחה ובער הא
לא עbid לא אמר רבה מתניתין נמי דיקא
דכתינו צאן מכדי בשור קא עסקין ואית
ניתני שור מא שנא דכתינו צאן לאו משום
דרתתורה מייטה בשמיורתן לאו משום
מדיני אדם וחיב' בדיני שמים ואלו הן ה
ההcopף קמתו של חבריו בפני הדילקה
זה יודע עדות לחבירו ואנו מעיד לו:

עין משפט
נור מצויה

מוספֶת רשותי

הכוון פרק שני בבא קמא

מפורת הש"ם

הגהות הב"ח

הנחות הנ"א

[א] תומ' ד"ס כתמעניש
יר' קול פלטן גרא"ר וכו'. י"ג, ז'

ונגן טרכט"ב ר' פסק דמיין:

[ב] ד"ה סדרין כי נלן
בדוקומין וכו', י"ג ו' ו' ח' פ"ג

תרכז' ברכז' וכו' ז' ו' ז"

תמכתו נכסתש טענוק פלוני
כינון נזירים סמסת פטור

יעש': [ג] וא"א וכו' והלא
לנ"ד ר' דבלצ'ר וכו' ו' ו' ו' ז'

וונגע'ס טולין ע"ג

רביינו חנן אל
בישיטא כוין דפוקה קיימא
לה רבשתייהו. מארו רב
מתנה אמר רב העמיד
בחבורה בחבורה קבורה בלא
קמת חבריו יראה. מסרה לוועה
אווקינמה מסר בעל הבית
בחבורה לרווחה וטורה
ברוחיליה. רוחה תחת די
בחבורה הדגול קבל בכבי

ה' מ"ד : וְמִכְלָל וְאֵל
בְּנֵי קֶרֶב לְבַנְתָּם כְּלֵנָה
וְלְרוּסָה מִלְּבָשָׁם בְּרָנָה
הַקְרָבָה נְשָׂמֵחַ רְקָבָה
הַסְּבָבָה מִינְזָה גְּמָלָה יְהוּנָה
מִצְבָּה בְּדָלָנוּ סְמִיכָה סְמוּמָה
לְפָסָמָמָה לְמִיעֲשָׂה בְּתָדִיל
מִנְנָן (בְּמִמְדָּר כ) סְלָוָסָה עַל
מְעֻמָּתִי וְלֹאֵרָיוֹסָף תּוּמָת
קְעֻבָּדָה יְהִי נָגָף פִּי שָׁמִין
צְלִין מִינְזָה נְמַצְּכוֹן דְּלִי"ע
מִנוּס

שיטתא כוון דafkaה קיימת לה ברשותה יהו כל מיל לא צריכא דקמו לה באפה כי הא אמר רבה חמת חברו על קמת החיבור חייב מעמיד שיטתא לא צריכא דקם לה באפה אמר ליה כי לוב יוסף הבהיר אמרתך לנו ולטפיטין עי הבהיר: מסרה לרועה נבנש הרעה : אמר תחתיו דמן אילימא תחתיו בעל בהמה תניא חד זמנה ^ט מסרו שמור חنم ולשואל לנישא שכיר ולשוכר תלן נכנו תחת הבעלים אלא תחתיו ישורי תיזהה דרבא ^ט דאמר רבא שמור מסר לשומר חייב אמר לך רבא ימאי מסרו לרועה לבזיליה דאורחה דרעה

פשימא ביוון דראפוקה קריימא לה בריש
למחלה לילוי ממען כדמות
ומוניליס דקיעילם נרכטומיטו רפי' לה מהימינ
קלוי דקמני ווילס וזוקה דיליכ' נמיימ
מנס וכטול ננטנו מהט געליס
ס"ג גוֹלֵן דְּלָמֶד צוֹמֵר הַוְּדָמִים
הכטן גוֹלֵן אֶל דְּמַנְיָיו דְּבָרִים צְמַחֲצָמֵר

חמייך וסיגנון פטור סאי נכחה
כתחמם נסחפה לדלה וונפלוות
נסאלקיניו מוקם מוכן בגוחן קמעה
(נקעת ד' ימ') מןן חומרי נו סיי סלך
לפניך מוסס למל מצח צינוי ולט
קניניאו ופטור הפלינו צפיטה דלט
קדצל עליו סמירס הפל שומר כין
שממיהיך נסחפה לדין אדר' ונסאלקיניו
כלום חס נטעו נסחיטה כמו כן
יממייך נסחפה לדלה ונסאלקיניו
מקומם כיוון דקצל עליו סמירס
דלים נם יתממש זוא כמו זוא שלין
נסאטמלה קונס צביני ותקפלו טוחן
לדקין"ל דקצ'ן אטוחן צמץן לדרכ' בסה'נ
ולצ' חמי (על' ד' ימ'), ווין נומר

למִתְמַיִּזְיָה נֶפֶל שָׁמָן יְמִינֵי כָּנָף מִמְּנוֹת הַסְּבָדָה דְּמַמְּטָלָה מְגֻוָּרָה לְבָנָן וּלְגָנָן
לְמִתְמַיִּזְיָה תְּמִימָה יוֹסֵף כְּלָמָד קַבְדָּה מִלְּעָלָה
כְּסַבְדָּה תְּמִימָה יוֹסֵף בְּצַבְעָלִים וּבְסַבְדָּה
שָׂוֹר דָּוֹנָן נְגַמֵּן מְחֵת קַבְעָלִים דְּלִין
סָבָדָה תְּמִימָה צַבְעָלִים סָבִי בְּצַבְעָן
כְּסַבְדָּה תְּמִימָה וְאָוֹן סַבְעָלִים סָבִילָס דְּסָבוּמָה
לְמִתְמַיִּזְיָה נְזָקָן מְסָס עַל נְגַזְוָן דְּסָבוּמָה
לְמִתְמַיִּזְיָה נְזָקָן קְהִירָה צַבְעָלִים כֹּל מֵ

עין משפט
נור מזויה

בז א ב מ"י פ"ד מס' נוקי ממען פלטה ג ועי' צבאות וממ"מ קמנג עטין סוף טוטומ"ע מ"ט ס"י
כח סוף ס"ג: כ בז ג מ"י סס ממג סס מול ס"ע ק"מ ס"י
כט סוף ס"ג: כ בז ד ה מ"י סס פל' יה

מוסך רשות
כלן נכסנו החת
הבלילם. מלהיון מונען
גענילס (עליך שם) שומר
אבדה. צויל טבילה
כך נסחף יט' ו' ז' ו'
כלמינו וטפחים מל' מ' ז' ז'
צינ' (ב' ז' ז'). באה
אמר ברור הנם בני-
וועל' והל' גול' גול' גענילס
(ב' ז' ז'). רבי יוסי
אמר שמור שבר דמי.
כל' מזון (שם בעננות
(ג' ז').

הכונם פרק שני בבא קמא

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

1

א ב ג ד יי' ק"ה
 נולא מילדי כה
 טו וען כמ"ה
 ג בען עד טו"ע ח"מ
ס"י רם טען ג: ה:
 ה נולא מילדי כה
 ופי' מילדי כה מזון
 וט"ע מילדי כה מזון
טוטח ח"מ ס"י זא
טען ג: ה:
 ז ווי' פירע מילדי כה
 ג בען עד טו"ע ח"מ
ס"י רם טען ג: ה:
 ז ח' פירע מילדי כה
 ג היינס ב' פירע מילדי כה
 ח' מ"י זא (ב):
 ה ט מ"י ס"ק פירע מילדי כה
 ג קמן עזין עלי
 (טוטח) ח"מ ס"ז (ב):

41

ונתנו להרבות מה. מילוי ספקה ופיגוע
בבבון. דלא ביבון. נולי ור' פיקון שאחומרתינו
הנתקה מכם. בלב צוריכין דעת
לכם. נולן ור' סטנץ נדפס
וילדיין. ואלה שוטיש
נו ונגנבה יירא
היה לנו. דמיון דוד
היה לנו. רע עז אנטזון.
היא אמי לא רע מלכון
הו. דעותן גבב
בדרכך. מוגן קדרה
ונגדנו גמינו גמינו

החוירה למקום שיראנה אין חיב לבטל בה נגנבה או אבדה חיב באחריותה מאי נגנבה או אבדה לאו נגנבה מבתו ואבדה מבתו לא מקום בה אל' הכא במא עסקין חיב ליטפל בה בוגן שהחוירה בצהרים ותרתי קתני והכى קתני ייחוירה שחורת למקום שיראנה ^(ט) ושכיה דעיל וונפיק וחוי לה אין חיב ליטפל בה החוירה בעחרים למקום שיראנה דלא שכיה דעתיל וונפיק דלא חוי לה ונגנבה או אבדה חיב באחריותה איתיביה ^(ט) לעולם הוא אבדה עד שיחוירנה לרשותו מאי לעולם לאו אפלו מכיתו שם כשומר שכ דמי ^(ט) אל' מודריאן לך בעבלי חיים דכיוון ^(ט) דנקטי להו נגרא בריריא בעי נמיורא השב ^(ט) אין לי אלא איתיביה רבה לרוב יוסף השב ^(ט) אין תורתא בכיתו לנינו ולחורבתו מנין ת' ל' השיבם מכל מקום מאי לנינו ולחורבתו אלימא לנינו המשמרות ולחורבתו המשמרות החינו ביתו אלא פשיטה לנינו שאינה משמרות ולחורבתו שאינה משמרות שם בשומר חם דמי אל' לעולם לנינו המשמרות ולחורבתו המשמרות ורקא קשישא לך הדינו ביתו הא כא משמען דין לא בעין דעת בעליים כדורי אלעוז ^(ט) דרא' ר' אלעוז ה' הכל צרכין דעת בעלים יחוין מהשבת אבידה שהרי ריבתה בו תורה השבות הרבה אל' אבוי לרוב יוסף ואת לא תסברא רושمر אבידה כשומר חם דמי ה' אמר רבי חייא בר באבא אמר רביו וחנן הטעון טענת גנב באבידה משלם תשלומי כפל ואי ס' ר' שומר שכ הוי אמא משלם תשלומי כפל קרנא בעי שלומי אל' הכא במא עסקין ^(ט) בוגן שטיען טענת לסתים מזווין אל' ^(ט) לסתים מזווין גולן הוא כיוון דמיטמר מאינשי גוב הוא איתיביה ^(ט)

ו' הלו' גדרות מנויא ו' כ' מ' כבומר הנס דמי דכל מה שמיילר
 שבגנבו פטור משלם: בוגן שטעהו טענות לסתים מוויז
 טענו תענה גיבת צהום כבונגה ממונו חלוקם גדור וגבור
 ד. דורי הונם בלבנטים מוויזו לו חס בון עלי' חול' צל טר
 דפער בסוף הסופרים (ב' ד' ג': ג') על בעידנה דעילי' דעילי'
 דעילי' לו בעידנה דעילי' ליג'יס ו' לאג'יס חומראיה, לפיניאן
 דמץ' צפי' בלבנטים מוויזו ומ' ל' דגונ' סוח' זכמן
 הילמי' קתק'ין לדמיטו' צוואר' שכ' נוען' כל' מילס' סוח' ו' ו' ו'
 מיטיק עלה' דקנסר פ' מנה' למיטים מוויזו גולן' סוח' ו' ו'
 נים ו' ו' זום' לדין' דגונ' צהום' ג' צח'י' ה' חצ'יב' פ' פ'
 ה' ג' דל' צחים' יכול' נמען' כן' ולמה' ל' ד' ד'ין' צק'יב'
 א' ג'ר' סוח' דבכל עני' צח'יס' גיג'יס' ית'ץ' מגור'ם
 טר' זו' סקמאות ה' ג' עלה' פ' צח'ן' ח'ג'ו' גוד' יומך' ו' ו'

מפורת הש"ם

(ח) מוקפתה דב' מ פ"ג
 (ט) מוקפתה סס[...]
 (י) [לקמן קים [...], ד] ב"מ
 (ו) ע"צ (חולין פ...)
 (ז) ב"מ [...] ו) [לקמן סב...]
 (ח) ב"מ [...] כב [...] ק...
 (ט) [לקמן עט [...] ט] סמות
 (י) [לקמן [...] ל...] מ...]

תורה אור השלם
1. לא תרזה את שור
אחיך או את שיו נדירים
וחתעלמת מהם השב
תשיבם לאחיך:
דברים כב א

הנחות הב"ח

הנחות הנ' א'
[א] נמ' ה' ל' מתיין
ב' עיר, עיר, עיר ווילם הילטשטיין
כ' סוכו (צען), סוכו (קפל), סוכו
ד' עיר, ווילם דה לויין ג'י

הכונם פרק שני בבא קמא

מיסורת הש"ס

מ כ"ג מ"ה, (ב) כ"ג מ"ה
ל כ"ג ס"כ נ"ז, (ג) ג"ע ליטול
ט כ"ג, (ד) נעל מ"ס: כ"ג
ה כ"ג: סכום מ"ט:
ו כ"ג: ג"ע מ"ז, (ו) כ"ט:
ז כ"ג, (ז) כ"ג קילו,
ח כ"ג כוכב, (ח) ד"ה כ"ג
ט כ"ג ג"ל כ"ג ווגם כ"ג
י פ"ל כ"ג ק"ג ו"ס
ו ו"ס ו"ס, (ו) ז"ס כ"ג
כ כ"ג ד"מ מ"ע, (כ) ז"ס
כ' ז"ס מ"מ נעל מ"ט: (כ)
כ' ז"ס ווגם, (כ)

וורה אור השלם

הנחות ה'ב

גָּלִיּוֹן הַשׁ"ם

הנחות הנ"א
תומ' ד"ה נפלס כי
ולג' כי. נ"ב וכלהן צ"ל
לק עלי זה וכמ"ד דמיון
יעש וכי ייחונגה צונגה
כ"ז:

רביינו חננאל
ימיאןין לא בה דהילאתא
ב' יוסי אקסל לילה
קונטנין, ואשכנז נמי
ראאך אין צו מודד
מחבירו בענין
וחוזיר לו אכדיות, לא
ווען צו עבשען מוחר
על כל בידרין.
לאם נסכי בעב אליה
וועוון על המזאכ ארבאה
העריך, דקמגהן
ורווחת ררכ' טויף, בחאי
אל לא חמיז למלובב
לענין, וועצע
ומניין הא דוד יוסק לא
בדחיה לא לדחהה ואמור
העכבר דבְּרַתְּךָ, מכלל
אלא מושם אווארין, לאו קא
דלא שכחא.

לא אם אמרת בשומר חنم שכן משלש תלומי כפל התאמיר בשומר שכר שאנו משלם תלומי כפל וא"ס"ר לסיטים מזווין גנוב הוא נמצוא בשומר שכר משלם תלומי כפל בטוען טענת לסיטים מזווין אל היכי כאמור לא אם אמרת בשומר חنم שכן משלם תלומי כפל בכלי טענותיו התאמיר כפל בשומר שכר שאינו משלם תלומי כפל אלא בטוען טענת לסיטים מזווין איתיביה ונשבר או מה אין לי אלא שכורה ומתה גניבה ו Abedה מנין אמרת ק"ז ומה שומר שכר שפט בו שכורה ומתה חייב בגניבה ואבדה ישאל שחייב בשכורה ומתה אינו דין שהחייב בגניבה ואבדה והוא ק"ו ש אין עליו תשובה ואי פ"ד לסיטים מזווין גנוב הוא אמאי אין עליו תשובה איכה למפרק מה לשומר שכר שכן משלם תלומי כפל בטוען טענת לסיטים מזווין אל כסבר הא תנא קרבנא שלא שבעה עדיפא מכפלה בשבועה למא מסיעליה יה השוכר פרה מהבירו ונגנבה ואמר הלה הריני משלם ואני נשבע ואח"כ נמציא הגב משלם תלומי כפל לשוכר סכורה רבבי יהודה ראמיר שוכר בנו שא שכר דמי ומדקתי ואני רהיני משלם ואני נשבע מכלל דאי בעי פטר ליה נפשיה בשבועה הד' כגון דקה טען טענת לסיטים מזווין וקתרני ואח"כ נמציא הגב משלם תלומי כפל לשוכר ש"מ לסיטים מזווין גנוב הוא אמר מי סברת בר"י ראמיר שוכר בנו שא שכר דמי דלמא בר"מ ס"ל ראמיר שוכר בשומר חنم דמי איבעית אימה כדרמהף רבה בר אבוחה ותני שוכר כייד משלם ר"מ אומר כשרomer שכר ר"י אמר בשומר חنم רבוי ו/or אמר הכא במאי עספין בטוען טענת לסיטים מזווין ונמצא לסיטים שאנו מזווין: נפלת לגינה ונתנית משלמת מה שנחנית: אמר רב יונחטה אבל אכליה אפילו מה שנחנית אינה משלמת למא רב לטעמה ר"ד אמר רב היה לה שלא האכל האכל היכי השתא אימור דאמר רב החם היה לה שלא האכל היכא דעתוקא הוא דמציא אל מריה דפרי לא משולמנא היה לה שלא האכל לאוזקי היא אחרני דפרט להשלומי מי אמר אלא

דקמי מיש נסיגות משלמת נסיגות קמיה דבבבבבבב
אליה זיקעטן זקלען וויפסידס וויא נסיגת צילן לנטה
וperlciין האל לא פלי' מה נסיגות נול משלמת. צממייס:
נענימה דהמרא. גני' שכיקם פירוטיו תלמוד חיינו צילן
בבבבב בונגט חם ספליט (געיל דג מ') דקמי שחקה נאש
בל עלי' מינ' בעל ספליטות ומולר רט' כטוטטלקסן דבן צו
הה' ומתרחיש פטור סמניטים דלאו נלה צילן מלהל' ואכה
ר' בעל קזאנטס ביזילטס הונטס טין קהיל' נפלה
ס' פיה נלה צילן מלהל' ומלה מני' יכול נטעות:
ה' גני' מיל בר חייניג' היגר ליא' כודיניטעל' נדי'
ה' מידי' הילן נלי' דכרי' דבען גלווקוןן כל' רוחה לאצעע
ה' והאטס ימי'קען טווי' צהווער נון כל' לאצטני' סמס מאמי'
ששנהויניג'. ואו וואו צהווער מיל� נילד לה' כ' קמי' נפלה מסכתה
לטיח דמילמא נקע ווועו סדי' נפלה ציון זיכוכס נילד:
ה' גן'

ל אם אמרת בשומר הנם. נלה דקלה יהא דכני נמיין
בצלסי קומפקט (ב' מ: דז מ: אס) סליחות יד צבומר סכל
מצבומר חסן ה'ג לדומר סכל מומחיין קלינה גלון צוועה קסבד
כל מנה כפילום צצועה עדיפל מוקלינו גלון צוועה ומימה

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

לו א מי פ"ד מלך
גינכֶה סלכָה: ח
לו ב מי פ"ד מ' ט
סמלים כ' ל' ח
עשות ט' מושג'ה ח' מ
ס' קעפַן ז'
לח ג מי סס מושג'ה
עשות: 3:
לט ד ה מי סס למג
וועת' ק' מ' ט
ספַּען ז'

הכוון פרק שני בבא קמא

ח. עין משפט גר מצואה

מבב א ב ג ד מ"י פ"ג
מִסְלָכוֹת֙ מְקֵי֙ מִמּוֹן֙
הַלְּכָה֙ יְהִי סְמָגֶן֙ עַצְן֙ טָ
טוֹטָעֲנָה֙ חַמְתָּם֙ סִימָן֙ צָלָ
שָׁעֵר֙ הַ
מִגְדָּלְהַ מִיְּסָדְהַ לְּכָהַ יְ
וּעַיְ נְצָגּוֹתְ וּכְמַעַתְ
טוֹסְעָנָהְ סָסְ פָּעָנָהְ :

שניטות ליע"ג כל פט' פט' נכסית פזיקל' הוועה היל' מנקט' פיזיו קו' זילען ומונס קו' דעדז א' מביעא קאמער לא מביעא אבל' נכסית מה שנחנני אל' נכסית אימא' מבריח ארי מנקט' חבירו לא' ומה שנחנני נמי לא מישלט קמ'ל ואימא' ה'ג' מבריח ארי מנקט' חבירו מודעתו הוא האי לא' מודעתו אי נמי מבריח ארי מנקט' חבירו ליל' ליה פסדא האו' או' ליה פסדא היכי' נפל' רב כהנא אמר' שהוחלקה במימי' רגילה' ורבא אמר' שדחתפה חברתה מ'ד' שדחתפה חברתה כל' שכן שהוחלקה במימי' רגילה' ומאן דאמר' שהוחלקה במימי' רגילה' אמר' רב כהנא לא שננו אלא באו'ה ערונה אבל' ערונה מושלמת מה שהוויקה ורבי יוחנן אמר' יאנפ' ערונה מושלמת מה והאי' כל' הום כו' עד שatzא' ותחוור לדעת' א'ר פפא לא' הימא' עד שatzא' שציטה לדעת' א'ר' שחוורה שלא לדעת' מ'ט' דמשתמתא להתחם: יודהה בדורכה בעי' רב' יומיה יודהה בדורכה והוויקה אמר' תחלתו בפשעה וסופה באונס חיב' דמאן דאמר' תחלתו בפשעה וסופה באונס חוו' בפשעה וסופה באונס פטור או דלמא הכא' חז' דקריבה לה' למילך איבע' ליה לנטרה

וְאֵת מִצְעָדָיו הַלְלוּ דְמַעֲנָמָה. מִיְהָרָה מִנְחָה
בְּמִילְמָה לְסֶלֶת נְסִימָה: אָכְלָן גַּחֲטָה. 7
סֹפְרוֹת: הָיָה. קָלִי בָּעֵל סְדָךְ מִכְלָה
סְפָקִין רָתֶת בְּהַמְתָּמָה מִבְּיוֹרָה טָלֵל מִמְּבָטָה
וּמִידָּי הַלְלוּ דְקָנוֹן קְמָה⁸: צְפָאָוְלָקָשׁ
צְמָמִי וּגְנָזָה. מַרְלָעָרֶת גַּנְגָּס דְּלָנוֹמֶל
דָּלְגָן סְלָגָן מְלָמִים כָּוָם: הַלְלוּ
לְמִשְׁׂא נְגָנִים תָּסֶה וּלְמַעֲנָמָה וּלְמִשְׁׂא
אַשְׁרִיקָה: הַלְלוּ. צְלָלָכָה מַיְדָן גְּדוּמָה
עַלְגָּזָה סְפָלָה סְסָס דְּלִיכָּר דְּלָנוֹמֶל
קִינְיָה גְּנָפִילָה הַנוֹּקָה סִיחָה מַיְיָה בְּמַלְלִיטָה
דְּלִיכָּר דְּמָוִיחָה נְמַזְוָה תָּמָה הַלְלוּ
מִזְמָרָה נְגָפָה: 8 אָכְלָן הַלְלוּ מַעֲנוֹזָה
לְעַלְגָּזָה וְאַלְלָלָה מְצָלָמָה מִהְסָסָה:
וְאֵת סִימָה עַד שָׁפָאָה נְלָעָם. סְדִיעָה
סְפָלִישָׁס צְלִיחָה: וּסְחוֹרָה נְלָעָם.
סְלִילָה נְעַל צְפִיסָה כְּרָחָוי: הַלְלוּ כְּיוֹן
שְׁלָמָה נְלָעָם. סְדִיעָה צְלִיחָה:
הַלְלוּ עַל גַּב חַזְוָה זָלָל נְלָעָם.
לְסָצָמָה הַלְלוּ סְגִי הַהְהָ נְצָמִירָה
פְּמָתָּה דְּלָמָר יְסָס כְּיוֹן דִּילְפָה כּוֹ:
סְחָלָמוֹ פְּמָעָה. גַּלְגָּוּ נְלָס סִיחָה
לוֹ נְצָמָרָה בָּעֵל מְכָמָם וּמְחָלָבָה:
וּסְפוֹו נְהָוָמָה. הַלְלוּ קִיסְיָה וּדְעָמָלָד:
וּמְגַעְמָוָי

מסורת הש"ט

גָּלוֹן הַשׁ"ס

רביינו חננאל
אמר רבי כהנא לא טו לאלו
באורה, אמר ר' עזריה, אמר
מעוזה לרוגה ממשולחן
הה שחרוקה. ורבנן אמר
אפל' מערונתין
לעוזה ורבנן אמר ור' צביה ז' צביה
קילאי לא ר' יוחנן אמר
בין שיחתת לסתה אע' ג' שיחתת
שחרוקה של לא ר' יוסי אמר לא
שחרוקה של לדעת בעילון
כון' שמרוחה בראה
שניאל' ר' יוסי ור' יוסי
קשורה ור' יוסי
וככשהם בסבב בדרכיהם

המשך הנספח בעמוד הבא.

הכונם פרק שני בבא קמא

מסורת הש"ם

כויפיה. צממיישס כזומר בונטש: לר בערטער: ווּבְצִיּוֹן וְאֶתְבָּשָׂר כַּפְרָה נְגַדֵּל כל צכלען שרכנונה קרכען אַלְפִּים קיטזון: מִן: זֶה מִנְחָה עֲדָז: פָּסָק פְּסָקָה. קולומֶר לְמַד לְתִלְמִידִים גַּלְגַּלְתָּה. (ט) יְהִי קָרְבָּן יְהִי קָרְבָּן כְּנַעֲנוֹתָה: טְהֻרָּה (ט) יְהִי קָרְבָּן יְהִי קָרְבָּן כְּנַעֲנוֹתָה:

תורה אוור השלמה. רוחם עשימי נגענו מלהטבך ולמגדך למלון מלון ולח' גמלון.
 י. כי יברך אש שקד אן ברם שליח את עבידיו ברכם כבש פישא אוור טיבע שנות קבוקן בוגוין למד וזה גדיין טהרה ווועמיין שמבר וגסכטן יעלען.

אלה סעדים חייב דלי גלו מילון
קמיה נל עדי מיידי: גמ' נכסה
לכמת טנלי"ז: גווע. קוטסן
כלתת

לעוי רשי מלמד ששמין על צבאות צריכי לשדה בעיניהם
טניליש"ש [טיניגלא"א].

ל' נלה למלholiot neutra קובל טו':
 בכליות (זק. ו. ופס) דכל השומד
 בוגם אדיין (פסחות זט מג. ופס)'
 לטיריך למייניטו לו למממתה לדל' מ

כרכום מזוייס מדפליך עלך דכריימל
 ח כוון לדמלנדס כרכום מזוייס יממיינט
 סס בגון ערנו וסכלינו וטשלו שאינון
 אין מהנק מזוז דבאנטן לון מומוקל
 ז קאנטנער מה פשכערל דהה כפ"ק
 וויל וויל גה לה דרכיה לאטנטצוט
 לייבו וויל' לדנטמו סליקום דממיינט
 ייון דהו נלעבות וויל כרכום כפנוי ענשו
 לנפלס דלעגטמו סליקום קיינו סטלנטטא
 קוקוזס ייגו כבר גען קרום סליגטמו
 אל רבון שטאלץן בגון סליגטס כרכום
 אין מושמע בירוטלמי דממייניט הילוי
 כרכום סטעלס מונגע צו היינט ר'

עמיס לון דה:

אמר כוותך אמר לזו הא שמואל חי ובית
אמר לזו שפיר קאמר לנו בששים ושבקים
גמורים וכו': מ"ט הא דאמר רחמנא ובער
גב השדה ה"מ מידי צריך לשדה הני כי
בעי שלומי אמר ר' דן רב בר חייא א"ר
ופסק הלכתא כר"ש דן רב בר"מ דתניא^ט
לשוני וחתמה לו אבודה כתובתה דברי ר"מ
שהתאמיר נחת רוח עשוית לעבלי אתם מה
כ"י הא דתנן ר"ש אומר אכלת פירות גמו^י
פסאה סאה אם פאתים: מתני^י דה
ברשות ואכלתון בהמתו של בעל השדה פטו^ו
חייב ואם הגדי בירושות בעל השדה חייב
דאדי כרבי^ז האמור עד שיקבל עליו בעל
הכא יונטר כי דרי עספנין דכין דאל^ז עיי^ז
מתני^ז דרישולח את הבעורה כי דרש שומן
בדיני שם שליח ביד פקה הפקח חייב אחד
העצים המביא את העצים חייב באחד הביא א
המביא את האור חייב בא אחד וליכה המלכבר
גמ',^ט אמר ר' ל' משמשה דחוקה לא שננו אל
מסר לו שלחבת חייב מ"ט מעשו קא גromo לוי
שלחבת פטור מ"ט צבתא דחרש גרמה לו ווי

ל' חלמר עד זמכםוג נו מהליות מזוס דקכדר מהליות נו!
 יי' זענוד זיך למלך ויך גמי חלמר סמס נמא צחיהו מזוס
 זו לה זצפם קומלך לא דיט זו צפח ושייעו מזוס 7
 יי' זידנות גמורין בו. פ' ר' יוס דמאניה פציטו זן זפקן נוע
 ז דלן טריין נאו הער' ג' דלפוגמל נערין צזועה זפקן זבוי
 יי' זי' הַמְגָדִישׁ בְּתוֹךְ שְׂדָה הַבְּדוּרָוּ וּבְיוּ
 זי' הו הַמְבֻזָּעִין דְּפִילָו רֵץ מוֹדָה צָהָל דְּמַלְפָטָס גַּמְלָא

הוּה סִים מַפְנֵי אָבוֹמִי. מִמְּנָה
שָׁמְלִין וְכֵן מִמְּנָה צְדָר
לְקַמְמָלָה לְדִילָה תְּמָה שְׂמָחָה גְּדָרָה דְּסִירָה
כְּדֵי גָּלָן יְקִוָּן כֵּז שָׁסָה כְּסָדָה וְתִימָּה
כְּדֵי גָּלָן מְתַחְמָן מְגַעַּל לְגַן יוֹיְצָה מְפִינָּה
שְׁלִיךְ נִיְמָה שְׁגִיל מְבָחָרִים מִמְּנָה
תְּלִין כֵּי וּנוּלָס הָלָן שְׁחָרָה וְאֶוְרָה
לְרַם לְרַמְמָנָעָל וְלִי סִיסָּה שְׁחוּרָה קָלָל
כְּלָרְיוּשָׁמָן סְיוּ לְגַנּוּתָם וּמְמֻלְעִי חֲכָמָיָם
לְכָלָן וּלְמַמְלָתָם עֲנִיתָם קִיְיָנוּ רַמְמָנָעָל
וְהַלְוָעוֹת רַכְלָה שְׁיחָרָה סְיוּ וְאַיְיָנוּ
לְהַמְּלִיעָה בְּפִיקָן צָן קוֹלָר (מְנַדְּלִין)
דָּר עַד (וְפָט^ט) בְּצָעַם בְּכָמָד הַפִּי^ט
לְגַנְוּיָה עַרְקָמָה לְמַמְלָעִי חָמָר
שְׁלָרְיוּשָׁמָן סְיוּ מְשֻׁנוֹתָם מְלָכָן נְכָרִיס
וְחַלְלוֹתָם לְתִימָרָה סְסָה כְּחָסִיךְ בְּצָעַם
שְׁחָוּלִים וּמְכָסָה שְׁחוּרִים וְרָוָה
שְׁחָלָה^ט הַכְּלָעָות יְקָוָן שְׁחוּרִים כָּלָל
יְהָה עַלְיָה כָּלָל ۵۷ לְגַנּוּנִיתָם מְפִינָּה
תְּבִרְבָּרָה חָלָבָרָה:

נשס נסס (לעיל 22)

הכונם פרק שני בבא קמא

עין משפט
גר מצוה סב.

גָּלִיּוֹן הַשׁ"ם

מִזְרָחַ רֵישׁ מִזְרָחַ רֵישׁ מִזְרָחַ רֵישׁ מִזְרָחַ רֵישׁ
תֹּלוֹתָה וְתֹבֶן. מִי
חֲמֹתָה יְהִי שְׁפָט וְסִוְימָה
בְּשָׂמֵחַ וְכָלְבָדָה וְמִגְּרָבָה
רוֹתָה אָתָה, בְּנִינָה זְבִינָה
וְלֹא יְמִילָה צָוָה וְרוֹשְׁבָּבָם
בְּבָבָם.

מוכרת השם
בצ"ל מ"ז וכ"ג ר"נ
הו"ט נומוקנו וכמ"ס מוקד
על ד"ס נפלום, ג' ר"ט
בצ"ל מ"ז, ק' צדוקות מושב
בצ"ל מ"ז מ"ז, ק' זכירות כבש
ג' ר"ט צ"ל לילך כהנני
לעוזר

המשך הנספח בעמוד הבא.

מropaה פrk שbiעI bba KmA

עמ:

עין משפט
גר מצוה

מיסורת הש"ס

טרכו ניגנו. נגממה
מלינים בקדושים (ד' כ').
ע מילו נצבר לְמִקְנָנוֹ
שַׁבַּת (כ' ד' מ'),
לנרטיס
מגנסוס מהוילי מגנס;
נקון נרחב (ה' י' ז').
כב. נר' נר' כהן מלון ציער
וממעית כ ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'
השכלה דברם ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'
(ב' כ' ז': ז' פ' ל'. ר' ר' ר' ר'
(ג' ג': ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
(ד' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
(ה' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
(ו' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
(ז' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
(ח' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
ט' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'

ב' ר' יז' י'

שְׁבִירָה דּוֹרְךָךְ, כַּאֲמֵן
לְבָנֶים, מִתְּמֻמָּן לְכָבָד
וְאַמְּנוּ נְגַדְּלָה בְּנֵי
מִשְׁכָּנָה שְׁנִי וּמִזְרָחָה
לְבָנָה, זָהָבָה וּמִזְמָרָה
לְבָנָה, קָדְמָה וּמִזְמָרָה
בְּבִיטָול, כָּלְלָה
(בְּפִרְבָּרָה) מִזְמָרָה
בְּבִיטָול, זָהָבָה
שְׁלָחָלָה, בְּגָלְלָה, וְלָהָה
מִקְסָה וּמִגְּמָנָה, מִזְמָרָה
מִתְּמֻמָּן (מִשְׁמָרָה אַבְּבָרִינִי),
שְׁהָרְבָּרוּבָה וּמִתְּמֻמָּן
לְבָנָה, וְמִזְמָרָה
אַזְנָבָה, פּוֹרָסִים
לְלִוְיָדָה, גָּלְלָה
יְמִינָה, יְמִינָה
עַלְמָה גָּוָן, סָמָךְ
א. נְקָלָה כָּפֵל הַלְּכָנָה
בָּסָה כָּבָד עַצָּה. גַּם יְלָה
לְלִיכָּר צָלָמָה יְמִינָה מִזְקָבָה
הַפְּסָה עַד נְקָנוֹ שָׂמָחָה יְלָה
וְיִוְמָר מִקְרָבָה שָׂמָחָה יְלָה
עַן צָל מְעָלָה וְלָהָה:
וְלָהָה לְקָטָמִיל יְוִין
וְלָהָה לְלָבָעָה אַבְּבָרִינִי.

וְיַעֲשֵׂה

שכירות דמלטליין מטלטליין בני שטרן
נינוח אמר רב חסדא "שכירות דקרען:
אמר ר' אלעוו ר' אראוו שהתמיין בחורשין
ומכח ומכר משלם השלומי ארבעה וחמשה
במקל אמרנו וכיוון דראוואו נולן הא^ט כיון דקא
אמיר ר' אבחו יגונן בינוו בין יהודע שנאמר
ויגונל את החנית מיד המצרי ויהרגהו
בחניתו ר' יוחנן אמר כגן בעיל שכם שנאמר
ושישמו לו בעיל שכם מארבים על הראש
החרים וגונלו [את] כל אשר עבר עליהם
ברך ו' אבחו מאי טעמא לא אמר מהאי
אמר לך כיון דמתמרי איטמורי לא גולני
נינוח ר' יוחנן הא דקא מתמרי דלא נזונחו
אייניש וינויערכו מניחו שאלו תלמידיו את
בן יוחנן בן זכאי מפני מה החמורה תורה
בגביה יורה^ט מגולן אמר להן וזה השווה כבוד
עלך לכבוד קונו^ט בכוכב עשה עין של ממה
באילו אינה שומעת שנאמר ^חהוי המעמידים מה'
לסתור עצה והיה במחשך מעשיהם וגנו^ט
ככחביב^ט וואמרו לא רואה יה ולא יבין אלה
עקוב וכחטיב^ט כי [אמרו] עוב ה' את הארץ
איין ה' רואה^ט (תניא) אמר ר' מאיר משלהו
לשוני בני אדם שהוא בעיר ולא זמין את בני המלך
זימן את בני העיר ולא זמין את בני נבי
אחד לא זמין את בני העיר לא זמין את בני
המלך איזה מהן עונשו מרובה הוי אומר זה
שזימן את בני העיר ולא זמין את בני המלך
אמר רב' מאיר בא וראה כמה נдол כה של
מלאכה שור שבטלו מללאכתו חמשה שה
שללא ביטול מללאכתו ארבעה אמר רבן
זוחנן בן זכאי בא וראה כמה גדרול כבוד
הבריות שור שהליך כתיבוה: ^טמןני^ט איין
שהחריכו על כתיבeo ארבעה: ^טמןני^ט איין
מנגדליין בהמה דקה בא"י יאבל מגדרין
בכשוריא ובמדברות של ארץ ישראל אין
מנגדליין תרגולין בירושלים מפני הקדשים
ולוא כתנים בארץ ישראל מפני הטהרות
אין מגדרליין חיזירין בכל מקום לא יגדל
אדם את הכלב אלא אם כן היה קשור
בכישלשות^ט איין פורסן נישובים לויים אלא

1958-1960
1961-1963
1964-1966
1967-1969
1970-1972
1973-1975
1976-1978
1979-1981
1982-1984
1985-1987
1988-1990
1991-1993
1994-1996
1997-1999
2000-2002
2003-2005
2006-2008
2009-2011
2012-2014
2015-2017
2018-2020
2021-2023

הגהות הב"ה

הגהות מהר"נ
רנשبورג

א] ר'שׁי ד"ה מ' קדשים וכו' ערך כעדן:
מלת ערך נמחק:

מְרוֹבָה פֶּרֶק שְׁבִיעֵי בַּבָּא קְמָא

מיסורת הש"ס

(ה) מענית י"ג, (ג) כוכנות
מליה, (ג) צ"ג י"ג; (ד) גינזין
חן, (ד) צבנת קכטה. בילס
ביב, (ו) צבנת קאן. עליונין
טוט: גינזין חן: צ"מ ג',
(ו) עליונין י"ר, (ט) צ"ל
ומקסילר.

הנחות הב"ח
 (4) ר"ש"י ד"ס מלמד
 בדעתא ק"ל חסר ד"ס
 טענות: (5) תומ' ד"ס
 למול וכו' סלס מצאו ממה:
 (6) ה"ה מומן וכו' דקמגנ
 רבבה נמי ייוחה.

הגהות מהר"ב

לעוז רש"י

רבי נനא
בן ננוה טהרה שמואל.
סנהדריה רב ואב א'ו. ס' א.
אנצון ר' ננוה. שואר מני
בכונן חוץ והוגן. פ' יא.
בבאותו עילול כונן גותית
הגהות שנות.
בבאותו עילול כונן גותית
הגהות שנות.

נפק רב ודרש. נל עמה על זו סמאנס מיקן דרכ פירך עלה
מנכימילנד גולד לרט דמקוסט נמקן:
מוורת להורנו ואבורה לקיימן. והוא דהמְרָרָה ל' בפ' ק דקנאלרי
(ז' טו: וצ) גני הלי ונמר ודוב וחוצ' ובלדום וממס
ולקמי' ריל האמְלָה כל פקסוד נארכו
שומואל לא צויל כמיהה דבר אמי' רב אמי' לא

שומואל לא עיל' קמיה דרב אס' רב אס' לא עיל' קמיה דרב אמר' מאן נתרה שומואל ונתרה רב ורב אס' אין ונתרה רב או רב אס' רב מילתא בעלמא הוא שעבד ליה לשומואל משום שהוא מעשה דטלטיה אדרביה רב עליה אדרביה והכי אתה שונרא קטעה יידיא דנוקא נפק רב ודרש "חיהל' מותר להרגנו ואסור לקיימו ואין בו ממש גול ואין בו משום השב אבידה לבעלים וכוין דאמרת מותר להרוג מא נירושו תואס'ור לקיימו מהו רתימתא מותר להרוג איסורא לי'כא קמ"ל אמר' וכוין דאמרת אין בו ממש גול מא ייוחו תוא אין בו ממש השב אבידה לבעלים אמר' רכינה לערוו מיתיבי רבי שמעון בן אלענער אומר מגדרין כלבים כופרים וחולין קוקפין וחולדות סנאים מפני שעשוין לנקר את הבית לא קשיא הוא באוכמא הא בחורוא הרה מעשה דרב אוכמא הוה החטם אוכמא

בר חירא הוה והוא מביע באעיה ליה ורבנן
רבנן רבניא אוכמא בר חירא מהו כי
בר חירא בר אוכמא מעשה רבב אוכמא
בנין' (כח' סימן) אמר רב' אחא בר פפא
משום רב' אחא בר פפא ואמרי לה אמר ר' אבא
רב' אחא בר פפא מישום רב' חנניא בר פפא
דרדרת הנעללה לא במודחה תפחה ודילוקה
אוננו אפלו בשבת מותבי ^וושאר פורוניו
ובגנון חיקון חגב זוכב צירעה ויתוש ושוי
מוחערען אלא צעקים לא קשיא כאן בלח
בן לוי ^ושחין שבאי הקב"ה על המצרום לעז
ויהי שחין אבעבועות פרוח באסם ובבמה ו
מאיז הא מר זטרא אמר סמיכה רב אשוי איז
מטבון לו רב אחא מדיפתני אמר לעולם איז
מדיפתני מליחא דעתשיה הו דאמור יהלוקה
אוננו אפלו בשבת תלכדי ועשה ה' ז אמר מלכרי ועשה
משום ישוב ארץ ישראל לא גנוו ביה רבנן
אמר רב' יונתן הילוקה עיר בארץ ישראל
ומארבש רשותה משום ישוב ארץ ישראל;

בר חירותה והא מביא בעיה ליה רבנית ז"ט
דבוי רבנית אוכמא בר חירותה מהו כי קמבעיא ליה לרבנית באוכמא
בר חירותה בר אוכמא מעשה דרב באוכמא בר חירותה בר חירותה (ח'ב"
ב'ח' בח' ס'מן) אמר רבי אחא בר פפא משום רבינו אבא בר פפא מישום
רבי אדרא בר פפא ואמרי לה אמר ר' אבא בר פפא משום רבינו חייא בר
פפא משום רבינו אחא בר פפא ואמרי לה אמר ר' אבא בר פפא משום
רבי אחא בר פפא משום רבינו חנינא בר פפא מתריעין על החיבור בשบท
ודלת הנענלה לא במחורה הפתחה והולקה בית באץ ישראל בותבן עליו
אונו אפללו בשบท מותיבי יושאר פורענות המתרוגשות ובאות על הצבור
בגון חיבור הנבוב צירעה ויתוש ושילוח נחשים ועקרבים לא היו
מתריעין אלא צוקרים לא קשיא כאן בלח' כאן ביבש דאמר רבי יהושע
בן לוי ^ט שהזון שהביא הקב"ה על המצריים לח' מהחיזן וייש מבוגרים שנאמר
יו'ה שבחן אכבעוות פורה באדם ובכחמה ודלת הנענלה לא במחורה הפתחה
מאי היא מר ומטרא אמר סמייח רב אש' אמר ^ט כל המוריין לו לא במחורה
מיטבין לו רב אחא מדיפתא אמר לעולם אין מיטבין לו ולא היא רב אחא
מדיפתא מילחת דנפשיה הוא דאמר רבנן וכותבן עליו
אונו אפללו בשบท סלקא דעתך אלא כדאמר רבא התרם ^ט אמרו
לנברוי וועישה ח' ^ט אמר לנברוי וועישה ווע' ^ט דאמיריה לנברוי שבות היא
משום ישוב ארץ ישראל לא גרו ביה רבען אמר רבי שמואל בר נחמני
אמר רבי יונתן ^ט הולקה עיר באץ ישראל כופין אותו לך לה דורך
בוארבע רשותה משום ישוב ארץ ישראל: ת"ר ^ט תשורת תנאי סנהדרין י' והושע

ערן משפט
נור מוצאה

תורה אור השיל
1. ויקחו את פיהם הכהנים
ויעמדו לפני פרעה ויהי
אתו מושה המשמימה ויהי
שחין אבעבעת פ'
באדם ובבגדתו:
שםות

מוסך ר' שי
חביבון. כמו מתקנת כוכב
הנניינית, ר' י. והגב. פול'
מכלון (טומן), ר' ציון.
וירקם קת' הילך
וירוש. מיטון וכוכב
כינור. ותומטו ותומטו
סודרא. קשי מים זכר
גאנעלע. דרכ' טבלע
טיפל (ברובוטריה), א'

מְרוֹבָה פֶּרֶק שְׁבִיעִי בַּבָּא קְמָא

עין משפט
נֶר מָזוֹה

פ

ר' י

מרענן בחורשין. כל הדר מוליך
תו לימות צער סל
ונלך יקפל בצל
מצוס דללוּן זקנילס
(שורבון צ'). ומת
קונה מקומו.
ז ס (סוטה הוה).
ה בפקק. וויל קאצל
קאנס פוקום וטמוס
ה. ברוכות כה).

... וְזַיְעָט צַדִּיקָמָנוּ כֵּן
מִילָּה דְּבָרָיו עַד נְכוֹנָה לְמִזְמָרָת
גַּת וְסִדְרָה נְמִיעָה יְשָׁרָתָן בְּזַיְעָט
מִן סְדִין טָהָר יְהָסָד מִשְׁמִירָה לְקָדָם
צְבָתָם הַלְּבָד נְפָלָה שְׂטוֹת מִכְעָרָה
וּמְמִינִים צְבָתָם קְנָכֶר צְבָתָם
בְּלִיטָקָה צְבָתָם הַפִּילָוּ עַד
דְּרוֹסָה לְהַאֲסִים דְּמָן צְפָלָק
(זָמָה דָּן קָמָה) טְבָחָה נְכִי הַמְּרָאָה
קְבָרָה מְסֻבָּלָה יְשָׁרָתָן גַּן
עוֹלָמִית וְגַן צְלִילָה צְעִיר
בָּמִי מְעָטָה דְּפִישָׁתִים וְמְדָעָה
בָּמִי מְעָטָה דְּפִישָׁתִים וְמְדָעָה

שיהו מרעין בחורשין ומלקטין עציים
בשדותיהם ומלקטיהם עשבים בכל מקום חז'ן
מתלהן וקוטמים נמיות בכל מקום חז'ן
מנגורפות של זית ומעין הוויזא בהחליה בני
טרבירה ובכבר של א' יפuros קלע ויעמיד את
המגפייה ויבנו לאחינו בוגר ואביו ביר'ה
פל פל געל סיינ על ק' :
למלולן בסמא: חז'ן מטה
טולען מפקד לומ סטאנן.
קוזטני נטעו. מן סטאן

שיטו מרכיעין. בסמוך למלוכין צלול יק' ומלקטין עילא'. מזכה חצייו וכן עכטיז' סלאט. דמענו לא עכטיז' הקגילות עמה ות' תלטן מין (ב) קעניאת שמאפה פגער'ן: ו'

מזרחה ביא"ה

ומלאה ברכות^ו ומחלבים בשביילן דרישות עד שהטרד רבייה שניה ומסתלקין לצד הדריכים מפני תידות הדריכים והתוועה בין הכרוכיים מבפגין עוליה מפטיג ויזור^ז ומזה קונה מקום: שייח' מרענן בחורשין אמר רב פפא לא אמרן אלא דרך נכסה אבל דרך ברקה גסה בגסה לא ואל שכן גסה בדרך דלא: מלקטין עזים משודותיהם לא אמרן אלא בהזומי והוו אבל בשאל עזים לא ואפיאן

יבניש צבוי מימיות יסועה : ומחייבן
וממעילן חכש נגיד דגיס : צמה אן
טכדריה . וענ"פ קומפלק נטלני סימה
כוולנד דהילרין עטמונן וען"ז : צולג פירוט
יעמ"ל . דרכן יליים תלוקע מימיות
ולנדשות גדרי קינס בנים לאלד צס
 dredges וקורוין נו במקומיינו ג'יל זגדן
 ערוצנו קורוין יו וכ"ה . (טול פירוט
 קלע) מפשי שטעה ווועמייד לה
 סקספיניג : גולדויל פגדי . נקמען מפלך
 לה נו גולדה הילן ניטול סימה נו

דבש מפין פה דר' קטע
כל קלי וולג נטען על ידי
בצצ'ם ומיכל עיר' מדר'
מלוחה חמוץ זו מכלה ווועט
ועשכ' פְּרַטְהָן חסטלען דהויליגען
היא נון למיינץ קער' ז' מממת פְּרַטְהָן
סמנין צויס זוכ' סל אונטן דפְּרַטְהָן
על ידי יידלען זומני דפְּרַטְהָן
האיה גליגען ז' :

בזהרומי והרג' יא אמרון אלא במחברין אבל בתלישין לא ואפי' במחברין לא אמרון אלא כלח אבל ביבשים לא ובלבך שלא ישרש: מללקטני עשבים בכל מקום חוץ מושדרה תלתן לימירא דתלתן שעלהה עם מיני עשבים רומייניה^๔ תלתן שעלהה עם מיני עשבים אין מהיינן אותו לעקו אמר רב ורימה לא קשישיא כאן לודע כאן לירין לודע קשו לה עשבים דממחש לה לורין^๕ מעלי לה דבי קיימי בין עשבים מירכבא איבעית אימא כאן לאדם בגין לבהמה דכון דלבהמה הוא יזרעה עשבים נמי מביע לה ומנא רענן א"ר פפא ישארה משארו לאדם לא ישארה משארו לבהמה: וקוטמן נטעה בכל מקום חוץ מגופות של זית פ' ר' תנחים ו' בריטם משומס וכן אחד בזיות כביצה בקונים^๖ ובגפניהם מן הפקק ולמעלה ושאר כל האילנות מן אובו של אילן ולא מן חודו של אילן מן חדש שאינו עושה פירות ולא מן ישן שהוא עושה פירות ממוקם שאינו רואה את החמה

לדור לדור נקמה ומ"ע"פ ספורין מה ה'גאל':
ומאלכין צבאי' קראות. מלחמת צי' גיא'
הדרס משליכים תוג'תיהם עד ענת
הוילעה מפקחים אדומיים ניכרתם
בגן כל הדרס נקבר קה' שדרן צבוי
קי' קירן והן קולין צבאי' קראות לפי'
צדרלים עוזנן וסמנה כו' וועצט' צבוי' צבוי'
יקפיטו על קך': עד אפרה' ריעשה
שניא' ומגש' צ'י' גמלהון כדלה מלינ
צממענים (ד' ט' ומלה' וסלה' לה דיליקט
הוילעה נומומות ווקאש לה דיליקט
הרגלא': ומפטאנון נגי' קדרלייט.
בכל עט' וט' צוונ' ענטז'ויה' צבאות
לטפקל נעל' הדרס נאסתלא'ן מן שדרן
מפני קיטידות וליכנעם נגבול' צדס
חצ'יו ווילך על הקמייר הא' קדרן:
מן פנוי יטידוט קדרלייט. ציממות הטענה
יביך בטני' וועטה קיטידות מוקס
דריקט טהדרס וצטמא' צדרון' צס
ציממות קחו'ר' וועט'ו צטמיטו:
מפסיג' מנתק' זמור'ות נוועט'ות
המענקות ה'מו' וועל'ו יוולד' עד

צפלק כל הנקנים (ע"ז ד'
נקנים ופצעים ליה מהלך דהמאר
ני מהלעה וכצתה חכמי צנ' ר

צעל פאדים מעככ עלו: נכללה רם קהילנות: אגד ליטראטורה העממית מימי מסו דל' רפיש אין נחלים ומפני דבשין

סמנוח מת סדרן: מקומו. מкус
אנפל בס צעת מומו קנוו לקבולה והין
דקה. נסנה דקה ציער גמלה סלינה ס

לעוי רשי
פנגי"א (פיגורו"ר).
חילכה (גנוגותיו ווינה).
צמח המשמש להכליין).
גוז"ג (גוזר).
מלוחה
נדבם.
ואם"א (ויאם"א).
מלוחות לדגים (גנומינית).
ודודיל"ש (טודול"ש).
גביעולים קנים.

רביינו חננאל
ושיו מורה מעין בחורשין. פ' בעריהם וכן הרגום גרעין הרושה. ומולעטן גבצ'ם משׂוּתָהִין, לא אמרו אלא בדורות רומי ודרומי. קץ' והם ננה, היינו קץ'ם. ווקוטמן מוגריפת'ה בכל דורות. פ' ערך של ודרומ. בדורות נכה כבכחה מורה, ושאר שמחבן האלן. לאילן. עיר נפוצה שבדרכן מהרתו, עיר לוב' לאילן, וזה שאמרו מורה מן השרש שאני עשויה פרותת ומוקומן שאני רואה את זה החמה. וזה מפרש תמלודיה רדי רמי מן הנגע וה"ד בן הששנים, אמר ר' יונה כל שרואה פ' כי מה זה העולה מן גנו'ו שאני רואה פ' כי מה הוא העילן כי היושבון

15

מְרוֹבָה פֶּרֶק שְׁבִיעִי בַּבָּא קְמָא

מפורת הש"ם

(ה) [ומסתמם פ"ק] (ג) ב' קכבר, (ד) ק"ה לחו וגו' מעתה ו', (ט) [ומסתמם כ"מ פ"ג].
 (ו) (סנדירין עב, ג) עירובין צ'ן, (ח) [כלות ב', יט] [ומסתמם דכ"ה י"ח].
 (ט) [ומסתמם דכ"ה י"ח]. נשלען ב'. ב' מ"ק תיט', ס' נקען קידר, (ט) [פ"ז ע"ב ו' ע"ג].

- תורה או רשות
ו. ומגניר תבאות שמש
ומונדר גרש קרויה:
- דברים לא יר
- ו. ונתפלל בפניהם ונתפלל
שבני עזון ונולא ברכות
סיכון ורדים וישראל
- דברים לא יר
- ה. פנו וטש ללבך
ורוח הנארמי ואל כל
שבניה בקערה בהר
שבניהם בלהב נוגב וחוץ
ונזים אץ הדבוקה
וחולב נגן על הקרקע הבעל
- ו. ו/or לא לזרק כדורם אז
אליך ולא יטעה
אסתסן אל תוך בירך
הזהר עפרק על
אוזיק אוור והשבתו לא
- דברים בכ ב
- אל מונע טוב
ומונע מלכיזד
בגוויות לא זיך
על לישותן
משל לא

(ה) נ"מ: בונבנישׁ וְבִפְלִיסִישׁ (בַּלְּסִיסִישׁ) מ"מ וְג' (ג) ר"ש ס"כ פ"ז א: זוכן קמה וכוי ונגע בעקב מ"ד וְהַמָּכְמֵד" (ח) תומ"ד ד"כ ק"ב וְהַמְּכַמֵּד וְג' ק"ב ומ"ק:

הנחות הנ"א

הכרמים דאוריתא היא
מעולה וכולו, ותニア השבת
אמצע הכרם. (ומה) [ומת]
שדה ברו (שדרה) [ושדרה]
שם שיריצה, אבל זולתי זה
ד地道צת זבלין, ב' קוץין
ואוקטניון, הג' ביהקדיין,

במחוץ למפני סוכה
ממייקו: מלך גן
בבבב למאזען רצמו.
פאנטיס. כל מי
כמונלטלי וסהר
ו: וכן אהה מודא
סוכות כהן קד

לעומת נסן ר' יוס. כל אלהים יוס. לסתינו סס: דר' יומן צן ברכוקה. נקמע קיד: נחיל. צל

ו. ארבעה שמותר עזין וגוזן
ז. שתויה בין הכרמיים מפה
החוש ותקין מפסג ועולה
טרטה או לשלמל איסטרא
תנת פנומו מפנהו לאיה
עשורה בלבד והוא אכן ח

ולא ממקום שהוא רואה את החכמה שנאמור
ונומרobar נוראות ימיינ'י ומויינ' הוייאן ההייל'ע
ולא ממקום שהוא רואה את החכמה שנאמור
ונומרobar נוראות ימיינ'י ומויינ' הוייאן ההייל'ע

הנוא ונוגן לו דמים ולית הלכתא כוותיה:
ומחכין בימה של טבריא ובכלבד שלא יפרום
קלע ויעמיד את הספינה [א] אבל צד הוא
ברשותה ובמכמורות ה"ר ^ב באשונה התנו
שבטים וזה עם זה שלא יפרום קלעה ויעמיד
את הספינה אבל צד הוא ברשותה
ובמכמורות תנו רבנן מיה של טבריא בחילוק
א שנטל מלא חבל חרם בדורמה לקים מה
רבבי שמואון בן אליעזר אומר תלושין שהרים
ומוחברים בחזקתאותו השבט ^ג ואין לך כל
בחר ובשפלה ובנגב ובעמק שנאמר ^ד פנו
כל שכניינו בערבה בחר בשפלת בנגב ובחוות
ים ובפריים ^ט ובאמוראים שלבניהם שנאמר
אכבי הו: ונפנין לאחורי הנדר ואפילו בשדה
זהאה בר יעקב לא צרכה אלא ליטול הממן
בשבט מיר ומטריא חסידא שkil ומהדר וא"ל

אפליו מל קשי לה: ומסלקין לצדן הדרכים
ורב יהודה היו שקל' ואולי באורחא היה
אל' רב יהודת תנאי שהיתה ירושע אפיו
בחוצה הארץ רבי וובי חייה בן קנסא
שם היה קא מפסיע ואיל' ר' יהודת ירושא
וא' זה שמראה גדרלה בפנינו אל' ר' חייא שםא
וכל מעשי' לשם שמים כי מטו לנבי' חייה
אות גורתינה לשך בגזירות דפראלא: היהתעה
ועוליה: תר' הרואה הבירויתו בין הכרמים
שמועלחו לעיר או לדרך וכן הוא שתועה בין
וורד עד שיעלה לעיר או לדרך מא' ומהו
א מסלך דונימיגן אבל הוא דלא ריע להכא
דרר בי מיצרי קמ'ל' הא ואורייתא הוא דתנייא
תו דאוריתא הוא דקאי בי מיצרי אתה הוא
דד: ומת מצוה קנה מקומו: ורמייה' ^טהמוציא
בין איסרטיא או לשמאלו איסרטיא שדה בו
שדה ניר ושדה זרע מפנחו לשדה ניר והוא
שהיהן זרעות מפנחו למוקם שירצחה אמר
תק' שניתן לפנותו מפנחו לכל מקום שירצחה
זין מהלכין בשבי' הדשות שלמה אמרה
השדה ואיןנו מניה יש לפולו' ומה הבריות מוקות
ו מה הנהה יש לפולו' ומה הבריות מוקות
טוב אל תקרי רע ומיתיב מהיות טוב אל
נא ^טאל תמנע טוב מבעליו בהיות לאיל' ייך
רבבי יהודת ^טדרתנייא רב' יהודת אמר בשעת
לרה' ר' וצברו כל שלשים כד' שיחא נישוף
את הארץ והא איכא דר' ישמעאל בנו של
זוקה אמר תנאי ב"ד הוא שיחא וזה יורד לתה'
רמי' שוכן של חברו ותנאי ב"ד הוא שיחא זה מפרק את עצ'י
חברו ותנאי ב"ד הוא שיחא זה מפרק את עצ'י
כברו שעיל מנת בן הנהיל היושע לשושאל אה'

ליה לשמעיה ויל שركה, כולן עניין
מקשה לך עד שהיינו משבר שוקן.
שתוריד רבינה נשניה. כי' שלבלין שחן
השלבлин שלון אפי' טלא קש ליה
עליז'ו הדריכים מפנ' יתדות הרדיכים.
ען' גוינו כרמן בקבוקות פרך ט' וגץ

אין ז' כל שבת ושבט מישראלי
ד' קב' ו-ז' גני חילוקם צעלו מ-
אלה ומהד מיסרלן כנ' מיל'ה נ' ל' ח' ז' יובשנו של חבריו. ע' מיili כעטך
ויבשנו של חבריו.

ממי נמייל דסך דרי יטמען
נו צל כי יומן צן גווקה קליג
דז'לטן זטמוך ציילעטן גל קלהוי
וילטן מיטען צויסטען טריך דרכו
דאל ייון קמייך חצטן היין
לטקה דלטנה טול דמי יונן קלטן יוכן
וועל לי סיימי דומק ומילוי
יין

שנה אמר רב פפא זהא דיזא מפנוי תידות והרכבים שמואלים מסתכל שמואל לצדדי הדריכים בלבב אל' שאני אמר איפיל באורה אסתלהון לצדדי הדריכים קמייחו אל' רב רבי חייא מי' ואיל' קמייחו אל' הוודה בן קנוסה תלמידי הוודה בן קנוסה אל' או יהודת מפסיג ווורד מפסיג בין הכרמים מפסיג ועלה מפסיג ווורד עד הכרמים מפסיג ועלה מפסיג ווורד להרי רלומיא חברו הא נופשנ נהדריה נטה לא סליק נטה נטה חשבה גוף מנין ת'ל' והשוו תקון דמפסיג ועלה מפסיג ווירלה מפסיג זי' מטה ווטל באסתרטיא מפנחו זי' שדרה ניר מפנחו לשדרה בור זי' שתרהן בורות שתרהן נירות זי' ביבי' כבומטל על המיצר זי' אמר עשרה תען חד סרי זי' בדרתנאי הרוי שכלו פירוטו זי' שדרה מה הבריות אמורות עלי' עלי' הכתוב אומר מהויר זי' תקורי רע אין כתיב כי הא זי' לעשות זתו ליכא והוא איכא הזאת ובלים אדם מוץיא זבז מונת בנהחיל יהישע לישרא שמעאל בני של ר' וחנן בן זחירו להציג נחיל שלו ונוחן לו גונטול דמי יינו מתרך דוכשנו שעכמי עזיו מתרך פשטו של זי'

עין משפט
נור מצוות

לעוזי רשי
כונפינינ'ה [קונפניע"א].
ערובה, מרוחב, שדורות.

רביינו חננאל
ומחהcin בימה של טבריא.
פי' שהיו כל השבטים
צדין מימה של טבריא
בחcin, כדכתיב כל
משליכי ביתור חכה, אבל